

Pesah 1. dan

Šemot 12,21 - 12,51 & Bamidbar 28,16-25

B"H

Rišon/Kohen 12,21-24

(poglavlje 12)

Vajikra Moše lehol-ziknej Jisra'el vajomer alehem mišhu ukhu lahem con lemišpehotehem vešahatu haPasah.

21 Zatim sazva Moše sve starješine Izraelaca te im reče: »Idite i pribavite janje za svoje obitelji i žrtvujte Pesah. 22 Onda uzmite kitu izopa, zamočite je u krv što je u zdjeli i poškropite krvlju iz zdjele nadvratnik i oba dovratnika. Neka nitko ne izlazi preko kućnih vrata do jutra. 23 Kad VJEČNI bude prolazio da pobije Egipćane, zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika, pa će mimoći ta vrata i neće dopustiti da Zatornik uđe u vaše kuće da hara. 24 Ovu uredbu držite u svim vremenima kao zakon za se i djecu svoju.

Šeni/Levi 12,25-28

Vehaja ki-tavo'u el-ha'arec ašer jiten HAŠEM lahem ka'ašer diber ušmartem et-ha'avoda hazot.

25 I kad dođete u zemlju koju će vam VJEČNI dati kako je obećao, vršite ovaj obred. 26 Kad vas vaša djeca zapitaju: Što vam taj obred označuje? 27 odgovorite im: Ovo je žrtva pesah u čast VJEČNOM koji je prolazio mimo kuće Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a naše kuće pošteđivao.« Tada narod popada ničice i pokloni se. 28 Potom Izraelci odu i poslušaju: kako je VJEČNI Mošeu i Aronu naredio, tako i učine.

Šliši 12,29-36

Vajehi bahaci halajla va'HAŠEM hika hol-behor be'erec Micrajim mibehor Par'o hajošev al-kis'o ad behor hašvi ašer bevejt habor vehol behor behema.

29 O ponoći VJEČNI pobije sve prvorodence po zemlji egipatskoj: od prvorodenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, do prvorodenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine od stoke. 30 Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer se strašan jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije ležao mrtvac. 31 Faraon pozva u noći Mošea i Arona te im reče: »Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Odajte štovanje VJEČNOM, kako ste tražili. 32 Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!« 33 Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje, »jer izgibosmo svi«, govorahu oni. 34 Tako narod ponese svoje još neukislo tijesto; naćve, uvijene u ogrtače, ponesoše na ramenima. 35 I učiniše Izraelci kako im

je Moše bio rekao: zatražiše od Egipćana srebrnine, i zlatnine, i odjeće. 36 VJEČNI je učinio te Egipćani bijahu naklonjeni narodu pa davahu. Tako su Egipćane oplijenili.

Revi'i 12,37-42

Vajis'u venej Jisra'el meRamses Sukota kešeš-me'ot elef ragli hagevarim levad mitah.

37 Pođu tako Izraelci iz Ramsesa prema Sukotu. Bilo je oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece. 38 A mnogo i drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna i sitna. 39 Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo. A kako su bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, i tako nisu sebi spremili poputninu. 40 Vrijeme što su ga Izraelci proveli u Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset godina. 41 I kad se navrší četiri stotine i trideset godina - točno onoga dana - sve čete VJEČNOG iziđoše iz zemlje egipatske. 42 Ona noć koju je VJEČNI probdio da njih izbavi iz Egipta, odonda je svima Izraelcima, u sve naraštaje njihove, noć bdjenja u čast VJEČNOM.

Hamiši 12,43-51

Vajomer HAŠEM el-Mošē ve'Aharon zot hukat haPasah kol-ben-nehar lo-johal bo.

43 Reče VJEČNI Mošeu i Aronu: »Neka je ovo pravilo za žrtvu pesah: ni jedan stranac ne smije od nje jesti! 44 Svaki rob, kupljen novcem i obrezan, može je jesti. 45 Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti! 46 Blagujte je u jednoj te istoj kući; iz kuće ne smijete iznositi mesa niti na žrtvi smijete koju kost slomiti. 47 Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje! 48 Ako bi stranac koji među vama boravi htio svetkovati Pesah u čast VJEČNOM, svi se njegovi muški moraju obrezati. Tek tada neka pristupi i slavi je, jer je tada kao i domorodac zemlje. Ali neobrezani ne smije od nje jesti. 49 Neka vrijedi isto pravilo za domoročane i pridošlice koji među vama boravi.« 50 Svi Izraelci poslušaju: kako je VJEČNI naredio Mošeu i Aronu, tako su i učinili. 51 Toga istog dana izbavio je VJEČNI Izraelce u njihovim četama iz zemlje egipatske.

Maftir Bamidbar 28,16-25

Uvahodeš harišon be'arba'a asar jom lahodeš Pesah l'HAŠEM

16 'Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, Pesah je VJEČNOG, 17 a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan. Neka se sedam dana jede maces (beskvasni kruhovi). 18 Prvog dana neka bude sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. 19 Prinesite VJEČNOM žrtvu paljenu, žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka vam budu bez mane. 20 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna, 21 a na svakoga od onih sedam janjaca neka bude jedna desetina efe. 22 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. 23 Ovo prinesite

povrh jutarnje paljenice, koja se prinosi kao trajna paljenica. 24 Tako činite svaki dan za sedam dana; to je hrana, žrtva paljena na ugodan miris VJEČNOM. To neka se prinosi povrh trajne paljenice i njezine ljevanice. 25 Sedmoga dana neka vam bude sveti savez. Nikakva težačkog posla nemojte raditi!

Haftara - Paraša Pesah 1. dan

Jošua 5,2 - 6,1

(poglavlje 5)

Ve'arva l'HAŠEM minhat Jehuda viJerušalajim kimej olam uhešanim kadmoni'ot

2 U to vrijeme VJEČNI reče Jošui: »Načini sebi kamene noževe i ponovo obreži Izraelce.« 3 Jošua načini sebi kamene noževe i obreza Izraelce na brežuljku Aralotu. 4 A evo zašto ih je Jošua obrezao: sve ljudstvo što je izišlo iz Egipta, sve što mogaše nositi oružje, pomrlo je na putu kroz pustinju. 5 Svi oni bijahu obrezani, ali nije bio obrezan nitko koji se rodio na putu kroz pustinju, poslije izlaska iz Egipta, 6 jer su četrdeset godina Izraelci lutali pustinjom dok ne pomriješe svi za oružje sposobni koji bijahu izišli iz Egipta; nisu slušali glasa VJEČNOG te im se VJEČNI zakleo da njihove oči neće vidjeti zemlju koju je obećao njihovim ocima – zemlju u kojoj teče mlijeko i med. 7 Na njihovo je mjesto podigao sinove njihove i njih je Jošua obrezao: nisu bili obrezani jer se na putu nije obrezivalo. 8 Kad je bio obrezan sav narod, počivali su u taboru sve dok nisu ozdravili. 9 Tada reče VJEČNI Jošui: »Danas skidoh s vas sramotu egipatsku.« I prozva se ono mjesto Gilgal sve do naših dana. 10 Izraelci se, dakle, utaboriše u Gilgalu i ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše Pesah uvečer četrnaestoga dana u mjesecu. 11 A sutradan poslije Pesaha, upravo toga dana, blagovali su od uroda one zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja. 12 I mana je prestala padati čim su počeli jesti plodove zemlje. Tako Izraelci nisu više imali mane, nego su se te godine hranili plodovima zemlje kanaanske. 13 Kad se Jošua približio gradu Jerihonu, podiže oči i ugleda čovjeka kako pred njim stoji s isukanim mačem u ruci. Jošua mu pristupi i upita ga: »Jesi li ti s nama ili s našim neprijateljima?« 14 A on odgovori: »Ne, ja sam vođa vojske VJEČNOG i upravo sam došao ...« Tada Jošua pade ničice, pokloni mu se i reče: »Što zapovijedaš, Gospodaru, služi svome?« 15 A vođa vojske VJEČNOG odgovori Jošui: »Skini obuću s nogu svojih, jer je sveto mjesto na kojem stojiš.« I Jošua učini tako.

(poglavlje 6)

1 A Jerihon stajaše silno utvrđen i zatvoren pred sinovima Izraelovim. Nitko nije mogao izići niti ući.

2 VJEČNI je bio s Jošuom i slava njegova proširila se zemljom.

Pesah 2. dan

Vajikra 22,26 - 23,44 & Bamidbar 28,16-25

B"H

Rišon/Kohen 22,26-23,3

(poglavlje 22)

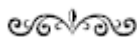
Vajedaber HAŠEM el-Mošé lemor.

26 Još zapovjedi VJEČNI Mošeu: 27 "Goveče ili ovca ili jare, kad se omladi, ima ostati sedam dana kod majke svoje. Od osmoga dana i dalje bit će ugodno primljeno od VJEČNOG, ako mu se prinese kao žrtva ognjena. 28 Goveče ili ovcu ne smijete klati zajedno s mladima njihovim i u isti dan.

29 Kad hoćete da prinesete VJEČNOM žrtvu zahvalnu, onda je morate tako žrtvovati, da vas učini ugodne. 30 Ona se mora još isti dan po jesti; ne smijete ništa od toga ostaviti do drugoga jutra. Ja sam VJEČNI! 31 Držite dakle brižno zapovijedi moje. Ja sam VJEČNI! 32 Ne skvrnite svetoga imena mojega. Hoću da budem štovan kao svetac među sinovima Izraelovim! Ja, VJEČNI, jesam, koji vas posvećujem. 33 Koji sam vas izveo iz zemlje egipatske, da budem B-g vaš, ja, VJEČNI!"

(poglavlje 23)

1 Još zapovjedi VJEČNI Mošeu: 2 "Kaži sinovima Izraelovim ove odredbe: Blagdani VJEČNOG, što ćete ih slaviti svetim svečanim sastancima, ovi su: 3 Šest dana smije se raditi, ali sedmi dan jest dan potpunoga odmora sa svetim svečanim sastankom; tada ne smijete raditi nikakva posla. Dan je to odmora u čast VJEČNOM po svima prebivalištima vašim.

Šeni/Levi 23,4-14

Ele mo'adej HAŠEM mikra'ej kodeš ašer-tikre'u otam bemo'adam

4 Ovo su blagdani VJEČNOG sa svetim svečanim sastancima, to ih imate svetkovati u vrijeme određeno. 5 Četrnaesti dan prvoga mjeseca uvečer jest blagdan Pesah u čast VJEČNOG. 6 Petnaesti dan istoga mjeseca slavi se blagdan nekvasnih kruhova u čast VJEČNOG. Tada jedite sedam dana kruhove nekvasne. 7 Prvi dan imate održati sveti svečani sastanak. Tada ne smijete raditi nikakva posla težačkoga. 8 Sedam dana imate prinostiti VJEČNOM žrtvu ognjenu. Sedmi dan opet je sveti svečani sastanak. Tada ne smijete raditi nikakva posla težačkoga. 9 Još zapovjedi VJEČNI Mošeu: 10 "Kaži sinovima Izraelom ovu odredbu: Kad dođete u zemlju, koju vam hoću dati, i tamo stanete žeti, tada donesite snop prvina od žetve svoje k svećeniku. 11 Ovaj ima tada snop žrtvovati podizanjem i mahanjem pred VJEČNIM, da vas učini ugodne, Na dan po suboti ima ga svećenik žrtvovati podizanjem i mahanjem. 12 Taj dan, kad žrtvujete snop podizanjem i mahanjem, imate žrtvovati VJEČNOM jednogodišnje janje bez pogrješke kao žrtvu paljenicu. 13 Uz to kao prinos dvije desetine bijeloga brašna, zamiješana s uljem, žrtvu ognjenu na ugodni miris VJEČNOM, onda kao naljev još četvrt hina vina. 14 Kruha i zrnja pržena ili stučena ne smijete jesti, dok nijeste prinijeli prinos B-gu svojemu. Ova zapovijed ima vječitu valjanost kroz sve naraštaje vaše u svima prebivalištima vašim.

Divrej Tora

Šliši 23,15-22

Usfartem lahem mimohorat haŠabat mijom havi'ahem et-omer hatnufa ševa Šabatot tmimot tihjejna.

15 Potom od dana poslije šabata, naime od dana, kad ste prinijeli snop podizanjem i mahanjem, imate brojiti sedam tjedana punih. 16 Do dana, što dolazi iza sedmog šabata, imate brojiti pedeset dana. Tada prinesite VJEČNOM od novoga žita prinos. 17 Iz prebivališta svojih imate donijeti sa sobom dva kruha za žrtvu podizanjem i mahanjem, što sastoje iz dvije desetine bijeloga brašna i pečena su s kvascem, kao žrtva prvina VJEČNOM. 18 Uz te kruhove prinesite i sedam jednogodišnjih janjaca bez pogrješke, jednoga junca i dva ovna, da budu žrtva paljenica VJEČNOM, s prinosom svojim i naljevima svojim kao žrtvu ognjenu na ugodni miris VJEČNOM. 19 Onda imate prinijeti jarca kao žrtvu za grijeh i dva jednogodišnja janjeta kao žrtvu mirotvornu. 20 Svećenik ima ih žrtvovati podizanjem i mahanjem pred VJEČNIM zajedno s kruhovima od prvina. To i dva janjeta kao posvetni dar VJEČNOM ima pripasti svećeniku, 21 U isti dan imate zakazati sveti svečani sastanak. Tada ne smijete raditi nikakva posla težačkoga. Ova zapovijed ima vječitu valjanost kroz sve naraštaje vaše u svima prebivalištima vašim. 22 Kad stanete žeti u zemlji svojoj onda nemojte požeti polje sve do skrajnoga ruba i ne pabirčite po žetvi. Ostavite oboje siromasima i strancima. Ja sam VJEČNI, B-g vaš!"

Revi'i 23,23-32

(poglavlje 8)

Vajedaber HAŠEM el-Mošē lemor.

23 Još zapovjedi VJEČNI Mošēu: 24 "Kaži sinovima Izraelovim ovu odredbu: Prvi dan sedmoga mjeseca ima vam biti dan odmora, dan spomena s trubnjom rogova, sveti svečani sastanak. 25 Tada ne smijete raditi nikakva posla težačkoga i imate prinijeti žrtvu ognjenu VJEČNOM." 26 Još zapovjedi VJEČNI Mošēu: 27 "A deseti dan istoga mjeseca sedmoga jest dan pomirenja. Tada imate održati sveti svečani sastanak, imate postiti i prinijeti žrtvu ognjenu VJEČNOM. 28 Na taj dan ne smijete raditi nikakva posla, jer to je dan pomirenja, koji vam ima pribaviti pomirenje pred VJEČNIM, B-gom vašim. 29 Zato se ima svaki, koji ne posti na taj dan, istrijebiti iz naroda svojega. 30 Čovjeka, koji na taj dan radi bilo kakav posao, istrgrat ću iz naroda njegov. 31 Nikakva posla ne smijete raditi. Ova zapovijed neka ima vječitu valjanost za sva naraštaje vaše u svim prebivalištima vašim. 32 Neka vam to bude dan potpunoga odmora, i imate postiti. Deveti dan mjeseca, uvečer, imate držati svoj odmor od večera do večera."

Hamiši 23,33-44

Vajedaber HAŠEM el-Mošē lemor.

33 Još zapovjedi VJEČNI Mošēu: 34 "Kaži sinovima Izraelovim ovu odredbu: Petnaesti dan istoga mjeseca sedmoga jest blagdan sjenica u čast VJEČNOM za sedam dana. 35 Na prvi dan jest sveti svečani sastanak; tada ne smijete raditi nikakva posla težačkoga. 36 Sedam dana imate prinositi ognjenu žrtvu VJEČNOM, onda osmi dan održati sveti svečani sastanak i prinijeti VJEČNOM žrtvu

ognjenu. To je blagdan završni; tada ne smijete raditi nikakva posla težačkoga. 37 To su blagdani VJEČNOG, na koje imate držati svete svečane sastanke, da prinosite VJEČNOM žrtve ognjene: žrtvu paljenicu, prinos, žrtvu klanicu i naljev, kako ih traži pojedini dan, 38 Osim šabata VJEČNOG i darova, svih zavjetnih žrtava vaših i darova dragovoljnih, što ih prinosite VJEČNOM. 39 Ali petnaesti dan sedmoga mjeseca, kad skupljate prihod zemlje, imate svetkovati blagdan VJEČNOG sedam dana. Prvi dan ima biti odmor i isto tako osmi dan. 40 Na prvi dan imate donijeti sebi najljepših plodova, mladica palmovih i grana s gustolisnatih stabala i potočnih vrba i radovati se pred VJEČNIM, B-gom svojim, sedam dana. 41 Ovaj blagdan imate svetkovati svake godine sedam dana u čast VJEČNOM. Ova zapovijed ima vječitu valjanost kroz sve naraštaje vaše. U sedmom mjesecu imate ga svetkovati. 42 Sedam dana imate prebivati u sjenicama. Svaki domaći Izraelac ima prebivati u sjenicama, 43 Da kasnija pokoljenja vaša saznaju, da sam ja učinio, da prebivaju u sjenicama sinovi Izraelovi, kad ih izvedoh iz zemlje egipatske, ja, VJEČNI, B-g vaš." 44 Moše reče tada sinovima Izraelovim blagdane VJEČNOG.

Maftir Bamidbar 28,16-25

Uvahodeš harišon be'arba'a asar jom lahodeš Pesah l'HAŠEM

16 'Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, Pesah je VJEČNOG, 17 a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan. Neka se sedam dana jede maces (beskvasni kruhovi). 18 Prvog dana neka bude sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. 19 Prinesite VJEČNOM žrtvu paljenu, žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka vam budu bez mane. 20 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna, 21 a na svakoga od onih sedam janjaca neka bude jedna desetina efe. 22 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. 23 Ovo prinosite povrh jutarnje paljenice, koja se prinosi kao trajna paljenica. 24 Tako činite svaki dan za sedam dana; to je hrana, žrtva paljena na ugodan miris VJEČNOM. To neka se prinosi povrh trajne paljenice i njezine ljevanice. 25 Sedmoga dana neka vam bude sveti savez. Nikakva težačkog posla nemojte raditi!

Haftara - Paraša Pesah 2. dan

II Melahim 23,1 - 23,9; 23,21 - 23,25

(poglavlje 23)

Vajišlah hameleh vaja'asfu elav kol-ziknej Jehuda viJerušalajim.

1 Tada posla kralj glasnike, i oni skupiše kod njega sve starješine Judine i jerusalemske. 2 Kralj otide u hram VJEČNOG i s njim svi ljudi iz zemlje Judine i svi stanovnici Jerusalema, i svećenici i proroci, sav narod, veliko i malo. Tamo im pročitava sav sadržaj knjige zavjetne, koja je bila nađena u hramu VJEČNOG. 3 Potom kralj stupi na sjedište svoje i učini zavjet pred VJEČNIM, da će oni ići za VJEČNIM i držati njegove zapovijedi, njegove odredbe i njegove zakone, svim srcem i svom dušom, da tako udovolje propisima ovoga zavjeta, što su bili napisani u ovoj knjizi. I sav narod pristade na zavjet. 4 Tada zapovjedi kralj velikom svećeniku Hilki i svećenicima drugoga reda i vratarima, da iznesu iz hrama VJEČNOG sve posuđe, što je bilo načinjeno za baala i ašartu i svu zvjezdanu vojsku nebesku. On ga dade spaliti izvan Jerusalema na zemljištima na Kidronu i pepeo od njega odnijeti u Betel. 5 I odstrani svećenike idolske, koje su bili postavili kraljevi Judini i koji su kadili na visinama u gradovima Judinim i u okolici Jerusalema, tako i one, koji su kadili baalu, suncu i mjesecu, slikama životinjskim i svoj vojsci nebeskoj, 6 I idol ašartu dade iznijeti iz hrama VJEČNOG van pred Jerusalem u dolinu kidronsku i spaliti je u dolini kidronskoj, u prah je satrti i prah od nje baciti u grobove prostoga naroda. 7 I stanove bludnica u hramu VJEČNOG, u kojima su žene tkale haljine za ašartu, dade porušiti. 8 Nadalje dade dovesti iz gradova Judinim sve svećenike, oskvrniti uzvisine, gdje su bili kadili svećenici, od Gebe do Beeršebe. Dalje dade porušiti uzvisine, što su bile na ulazu pred vratima gradskog zapovjednika Jošue s lijeve strane, kad se dođe k vratima gradskim. 9 Ali svećenici onih visina nisu smjeli uzaći na žrtvenik VJEČNOG u Jerusalemu, nego samo jesti nekvasne kruhove među braćom svojom u službi.

21 Tada zapovjedi kralj svemu narodu: "Svetkujte u čast VJEČNOM, B-gu svojem, blagdan Pesah onako, kako stoji napisano u ovoj knjizi zavjetnoj!" 22 Jer takav blagdan Pesah nije bio više svetkovan od dana sudaca, koji su sudili Izraelu, i za sve vrijeme kraljeva Izraelovih i Judinim. 23 Istom u osamnaestoj godini kralja Josija svetkovao se je ovaj blagdan Pesah u čast VJEČNOM u Jerusalemu. 24 I zaklinjače mrtvaca i vračare, terafime i idole, uopće sve gadove idolske, što su se vidjeli u zemlji Judinoj i u Jerusalemu, uništi Josija, da izvrši propise zakona, što su bili napisani u knjizi, koju je bio našao svećenik Hilki u hramu VJEČNOG, 25 Nije bilo prije njega takvoga kralja, koji bi se bio obratio VJEČNOM tako svim srcem, svom dušom i svom snagom, posve po zakonu Mojsijevu. I poslije njega nije bilo njemu jednaka.

adaptirano iz više hrvatskih prijevoda